

32002L0020

L 108/21

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

24.4.2002

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/20/ES
ze dne 7. března 2002
o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výsledky veřejné konzultace o přezkoumání předpisového rámce pro elektronické komunikace z roku 1999, jak byly vyjádřeny ve sdělení Komise ze dne 26. dubna 2000, a závěry, k nimž Komise dospěla ve svých sděleních týkajících se páté a šesté zprávy o provádění telekomunikačního regulačního balíčku, potvrdily potřebu harmonizovanější a méně zatěžující úpravy přístupu na trh sítí a služeb elektronických komunikací v celém Společenství.
- (2) Konvergence různých sítí a služeb elektronických komunikací a jejich technologií vyžaduje vytvoření systému oprávnění, který pokryje veškeré srovnatelné služby podobným způsobem bez ohledu na použité technologie.
- (3) Cílem této směrnice je vytvořit právní rámec pro volné zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací, které by podléhaly pouze podmínkám stanoveným v této směrnici a jakýmkoli omezením v souladu s čl. 46 odst. 1 Smlouvy, zejména opatřením týkajícím se veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví.
- (4) Tato směrnice se zabývá oprávněním pro veškeré sítě a služby elektronických komunikací bez ohledu na to, zda jsou poskytovány veřejnosti, či nikoli. Je to důležité pro zajištění toho, aby mohly obě kategorie poskytovatelů

využívat objektivní, průhledná, nediskriminační a přiměřená práva, podmínky a postupy.

- (5) Tato směrnice se použije pro udělování práv na užívání rádiových frekvencí pouze tehdy, pokud takové užívání zahrnuje zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací většinou za úplatu. Používání rádiového koncového zařízení pro vlastní potřebu, které je založeno na nevýhradním užívání určitých rádiových frekvencí uživatelem a není spojeno s hospodářskou činností, jako je využívání občanského pásma radioamatéry, nepředstavuje zajišťování sítí nebo poskytování služby elektronických komunikací, a proto není předmětem této směrnice. Takovým využíváním se zabývá směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody ⁽⁴⁾.
- (6) Ustanovení týkající se volného pohybu systémů podmíněného přístupu a volného poskytování chráněných služeb, které jsou založeny na takových systémech, jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/84/ES ze dne 20. listopadu 1998 o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem ⁽⁵⁾. Tato směrnice se proto nemusí zabývat oprávněním pro takové systémy a služby.
- (7) Pro zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací by měl být použit co nejméně zatěžující systém oprávnění s cílem podnit rozvoj nových služeb elektronických komunikací a celoevropských komunikačních sítí a služeb a dát poskytovatelům služeb a spotřebitelům možnost využívat výhod úspor z rozsahu dosahovaných na jednotném trhu.
- (8) Těchto cílů lze nejlépe dosáhnout obecným oprávněním pro veškeré sítě a služby elektronických komunikací, které od vnitrostátního regulačního orgánu nevyžaduje přijetí žádného výslovného rozhodnutí nebo správního aktu, a tím, že se jakékoli procesní požadavky omezí na pouhé oznámení. Pokud členské státy vyžadují od podniků zajišťujících sítě nebo poskytujících služby elektronických komunikací oznámení o zahájení činnosti, mohou

⁽¹⁾ Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 230 a Úř. věst. C 270 E, 25.9.2001, s. 182.

⁽²⁾ Úř. věst. 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 1. března 2001 (Úř. věst. C 277, 1.10.2001, s. 116), společný postoj Rady ze dne 17. září 2001 (Úř. věst. C 337, 30.11.2001, s. 18) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 14. února 2002.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 320, 28.11.1998, s. 54.

zároveň požadovat, aby bylo takové oznámení prokázáno jakýmkoliv právně uznaným poštovním nebo elektronickým potvrzením o převzetí oznámení. Takové potvrzení by v žádném případě nemělo být správním aktem ani by nemělo vyžadovat správní akt vnitrostátního regulačního orgánu, kterému musí být oznámení adresováno.

- (9) Do takových oprávnění je nezbytné výslovně zahrnout práva a povinnosti podniků podle obecných oprávnění, aby byly zajištěny stejné podmínky v celém Společenství a aby byla usnadněna přeshraniční jednání o vzájemném propojení veřejných komunikačních sítí.
- (10) Obecné oprávnění opravňuje podniky, které zajišťují síť a poskytují služby elektronických komunikací veřejnosti, aby sjednávaly propojení podle podmínek směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) ⁽¹⁾. Podniky, které nezajišťují síť a neposkytují služby elektronických komunikací veřejnosti, mohou sjednávat propojení za komerčních podmínek.
- (11) Udělování zvláštních práv může být i nadále nezbytné pro užívání rádiových frekvencí a čísel z národního číslovacího plánu včetně zkrácených kódů. Práva k číslům mohou být přidělována i z evropského číslovacího plánu, včetně například virtuálního kódu země „3883“, který byl přidělen členským státům Evropské konference správ pošt a telekomunikací (CEPT). Tato práva na užívání by neměla být omezována s výjimkou případů, kdy je to nevyhnutelné vzhledem k nedostatku rádiových frekvencí a potřebě zajistit jejich efektivní využití.
- (12) Tato směrnice nijak nepředjímá rozhodnutí, zda jsou rádiové frekvence přidělovány přímo podnikům zajišťujícím síť nebo poskytujícím služby elektronických komunikací nebo subjektům, které tyto síť nebo služby využívají. Takovými subjekty mohou být poskytovatelé obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání. Aniž jsou dotčena zvláštní kritéria a postupy přijaté členskými státy pro udělování práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání, měl by být ve snaze plnit cíle obecného zájmu v souladu s právem Společenství postup pro přidělování rádiových frekvencí za všech okolností objektivní, průhledný, nediskriminační a přiměřený. V souladu s judikaturou Soudního dvora by měla být jakákoli vnitrostátní omezení práv, která zaručuje článek 49 Smlouvy, objektivně odůvodněná, přiměřená a neměla by překračovat to, co je nezbytné k dosažení cílů obecného zájmu, jak jsou vymezeny členskými státy v souladu s právem Společenství. Odpovědnost za dodržování podmínek spojených s právem na užívání rádiové frekvence a příslušných podmínek spojených s obecným oprávněním by vždy měl nést podnik, kterému bylo uděleno právo na užívání rádiové frekvence.
- (13) V rámci postupu pro předkládání žádostí o udělení práv na užívání rádiové frekvence mohou členské státy ověřit, zda bude žadatel schopen plnit podmínky spojené s takovými právy. Za tímto účelem může být od žadatele požadováno, aby předložil nezbytné informace, kterými prokáže, že je schopen tyto podmínky splnit. Pokud nebudou takové informace poskytnuty, může být žádost o právo na užívání rádiové frekvence zamítnuta.
- (14) Členské státy nejsou povinny udělovat práva na užívání čísel z národního číslovacího plánu nebo udělovat práva na instalování zařízení podnikům, které nezajišťují síť nebo neposkytují služby elektronických komunikací, ale ani jim toto právo není upíráno.
- (15) Podmínky, které mohou být spojeny s obecným oprávněním a se zvláštními právy na užívání, by se měly omezovat pouze na to, co je nezbytně nutné pro zajištění dodržování požadavků a povinností podle práva Společenství a vnitrostátních právních předpisů, které jsou v souladu s právem Společenství.
- (16) U sítí a služeb elektronických komunikací, které nejsou poskytovány veřejnosti, je potřebné ukládat méně podmínek a zmírnit je oproti podmínkám, které jsou odůvodněné u sítí a služeb elektronických komunikací, které jsou poskytovány veřejnosti.
- (17) Zvláštní povinnosti, které lze ukládat podnikům zajišťujícím síť a poskytujícím služby elektronických komunikací v souladu s právem Společenství na základě jejich významné tržní síly, jak je definována ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) ⁽²⁾, by se měly ukládat odděleně od obecných práv a povinností podle obecného oprávnění.
- (18) Obecné oprávnění by mělo obsahovat pouze podmínky, které jsou zvláštní pro odvětví elektronických komunikací. Nemělo by být vázáno na podmínky, které jsou již

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

- použitelné podle jiných stávajících vnitrostátních právních předpisů, které nejsou zvláštní pro odvětví elektronických komunikací. I přesto mohou vnitrostátní regulační orgány informovat operátory sítí a poskytovatele služeb o dalších právních předpisech, které se týkají jejich obchodní činnosti, například uvedením odkazů na svých internetových stránkách.
- (19) Požadavek zveřejňovat rozhodnutí o udělení práv na užívání frekvencí nebo čísel lze splnit tím, že se tato rozhodnutí veřejně zpřístupní na internetových stránkách.
- (20) Tým podnik, například operátor kabelové sítě, může nabízet jak službu elektronických komunikací, jako je přenos televizních signálů, tak služby, na které se tato směrnice nevztahuje, jako je komercializace nabídky služeb obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání, a tudíž lze tomuto podniku ukládat další povinnosti v souvislosti s jeho činností poskytovatele nebo distributora obsahu v souladu s ustanoveními jiných právních předpisů než této směrnice, aniž je dotčen seznam podmínek uvedených v příloze této směrnice.
- (21) Při udělování práv na užívání rádiových frekvencí nebo čísel nebo práv na instalování zařízení mohou příslušné orgány informovat podniky, kterým taková práva udělují, o příslušných podmínkách v obecného oprávnění.
- (22) Pokud poptávka po rádiových frekvencích v určitém pásmu převyšuje jejich dostupnost, měly by být zvoleny vhodné a průhledné postupy pro přidělování takových frekvencí s cílem zabránit jakékoliv diskriminaci a optimalizovat využití těchto omezených zdrojů.
- (23) Vnitrostátní regulační orgány by měly při stanovování kritérií pro konkurenční nebo srovnávací výběrové řízení zajistit, aby byly splněny cíle uvedené v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Proto by vyloučení určitých podniků z konkurenčního nebo srovnávacího výběrového řízení na určitá rádiová frekvence na základě uplatňování objektivních, nediskriminačních a přiměřených výběrových kritérií na podporu rozvoje hospodářské soutěže nebylo v rozporu s touto směrnicí.
- (24) Pokud bylo na evropské úrovni dohodnuto harmonizované přidělování rádiových frekvencí jednotlivým podnikům, měly by členské státy takové dohody důsledně provádět při udělování práv na užívání rádiových frekvencí z národního plánu využití frekvencí.
- (25) Podniky zajišťující sítě a poskytující služby elektronických komunikací mohou potřebovat potvrzení svých práv podle obecného oprávnění vzhledem k propojení a právům na omezení vlastnických práv třetích osob, zejména pro usnadnění jednání s jinými, regionálními nebo místními, úrovněmi státní správy nebo s poskytovateli služeb v jiných členských státech. Za tímto účelem by měly vnitrostátní regulační orgány poskytovat podnikům prohlášení, buď na žádost, nebo jako automatickou odpověď na oznámení podle obecného oprávnění. Taková prohlášení by sama o sobě neměla zakládat nároky na práva a na prohlášení by neměla být vázána ani žádná práva podle obecného oprávnění, ani práva na používání nebo výkon takových práv.
- (26) Pokud se podniky domnívají, že jejich žádost o udělení práva na instalování zařízení nebyla vyřízena v souladu se zásadami, které jsou stanoveny ve směrnici 2002/21/ES (rámcová směrnice), nebo pokud jsou taková rozhodnutí nepřiměřeně oddalována, měly by mít právo se odvolat proti rozhodnutím nebo proti jejich prodlení v souladu s uvedenou směrnicí.
- (27) Sankce za nedodržování podmínek podle obecného oprávnění by měly být úměrné porušení podmínek. S výjimkou mimořádných okolností by nebylo přiměřené pozastavit nebo odejmout právo poskytovat služby elektronických komunikací nebo právo na užívání rádiových frekvencí nebo čísel, pokud podnik nedodržel jednu nebo více podmínek podle obecného oprávnění. Tím nejsou dotčena naléhavá opatření která mohou být nuceny přijmout příslušné orgány členských států v případě vážného ohrožení veřejného pořádku, bezpečnosti nebo zdraví, nebo ekonomických a provozních zájmů jiných podniků. Touto směrnicí by rovněž neměly být dotčeny žádné nároky na náhradu škody mezi podniky podle vnitrostátního práva.
- (28) Ukládání povinnosti podávat zprávy a poskytovat informace poskytovatelům služeb může představovat zátěž jak pro podniky, tak pro dotčený vnitrostátní regulační orgán. Takové povinnosti by tudíž měly být přiměřené, objektivně odůvodněné a měly by se omezovat jen na to, co je nezbytně nutné. Není nutné požadovat, aby bylo systematicky a pravidelně prokazováno dodržování všech podmínek podle obecného oprávnění nebo podmínek spojených s právy na užívání. Podniky mají právo znát účely, ke kterým budou použity informace, které mají poskytovat. Poskytování informací by nemělo být podmínkou přístupu na trh. Pro statistické účely může být požadováno oznámení od podniků zajišťujících sítě nebo poskytujících služby elektronických komunikací, jestliže ukončí činnost.

- (29) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států poskytovat jakékoli informace nutné k ochraně zájmů Společenství v rámci mezinárodních dohod. Touto směrnicí by neměly být dotčeny ani jakékoli povinnosti podávat zprávy vyplývající z právních předpisů, které nejsou zvláště pro odvětví elektronických komunikací, jako například právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže.
- (30) Poskytovatelům služeb elektronických komunikací lze uložit správní poplatky, z nichž jsou financovány činnosti vnitrostátního regulačního orgánu spojené s řízením systému oprávnění a udělováním práv na užívání. Takové poplatky by se měly omezovat jen na pokrytí skutečných správních nákladů na tyto činnosti. Za tímto účelem by měla být zajištěna průhlednost příjmů a výdajů vnitrostátních regulačních orgánů prostřednictvím každoročního zveřejnění celkové částky vybraných poplatků a vzniklých správních nákladů. To umožní podnikům ověřit si, zda jsou správní náklady a poplatky v rovnováze.
- (31) Systémy správních poplatků by neměly narušovat hospodářskou soutěž ani vytvářet překážky vstupu na trh. V systému obecného oprávnění již nebude nadále možné ukládat úhradu správních nákladů, a tedy ani poplatků, jednotlivým podnikům, s výjimkou udělování práv na užívání čísel a rádiových frekvencí a práv na instalování zařízení. Jakékoli použitelné správní poplatky by měly odpovídat zásadám systému obecného oprávnění. Příkladem spravedlivé, jednoduché a průhledné alternativy k těmto kritériím ukládání poplatků může být rozdělovací klíč založený na obratu. Pokud jsou správní poplatky velmi nízké, mohly by být rovněž vhodné paušální poplatky nebo poplatky skládající se z paušálu a složky závislé na obratu.
- (32) Kromě správních poplatků lze vybírat ještě poplatky za užívání rádiových frekvencí a čísel jako nástroj k zajištění optimálního využití takových zdrojů. Takové poplatky by neměly bránit vývoji inovačních služeb a hospodářské soutěži na trhu. Touto směrnicí není dotčen účel, k němuž jsou využívány poplatky za práva na užívání. Takové poplatky lze například použít k financování činností vnitrostátních regulačních orgánů, které nelze pokrýt správními poplatky. Pokud se v případě konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení jedná u poplatků za práva na užívání rádiových frekvencí zcela nebo zčásti o jednorázovou částku, měly by platební podmínky zajišťovat, aby takové poplatky v praxi nevedly k výběru na základě kritérií, která nesouvisí s cílem zajistit optimální využití rádiových frekvencí. Komise může pravidelně uveřejňovat srovnávací studie, pokud jde o nejlepší praxi pro přidělování rádiových frekvencí, přidělování čísel a udělování práva omezit vlastnická práva třetích osob.
- (33) Členské státy mohou mít potřebu měnit práva, podmínky, postupy a poplatky týkající se obecného oprávnění a práv na užívání, pokud jsou k tomu objektivní důvody. Takové změny by měly být náležitě oznámeny všem zainteresovaným stranám s dostatečným předstihem, aby jim byla dána odpovídající příležitost vyjádřit své názory na všechny tyto změny.
- (34) Průhlednost vyžaduje, aby měli poskytovatelé služeb, spotřebitelé a jiné zainteresované strany snadný přístup ke všem informacím, které se týkají práv, podmínek, postupů, poplatků a rozhodnutí o poskytování služeb elektronických komunikací, práv na užívání rádiových frekvencí a čísel, práv na instalování zařízení, národních plánů na využívání frekvencí a národních číslovacích plánů. Vnitrostátní regulační orgány mají důležitý úkol poskytovat takové informace a neustále je aktualizovat. Pokud jsou taková práva spravována na jiných úrovních státní správy, měly by vnitrostátní regulační orgány usilovat o vytvoření uživatelsky vstřícného nástroje pro přístup k informacím týkajícím se takových práv.
- (35) Řádné fungování jednotného trhu na základě vnitrostátní úpravy pro udělování oprávnění podle této směrnice by měla sledovat Komise.
- (36) Pro dosažení souběžného zavedení všech prvků nového předpisového rámce pro odvětví elektronických komunikací je důležité, aby proces vnitrostátní transpozice této směrnice proběhl souběžně s přizpůsobením stávajících oprávnění novým pravidlům. Avšak v určitých případech, kdy by nahrazení oprávnění, jež existovala ke dni vstupu této směrnice v platnost, obecnými oprávněními a udělením individuálních práv na užívání podle této směrnice vedlo k rozšíření povinností pro poskytovatele služeb, kteří působí podle stávajícího oprávnění, nebo k omezení jejich práv, mohou členské státy využít dodatečnou lhůtu devíti měsíců ode dne použitelnosti této směrnice k přizpůsobení těchto oprávnění, pokud to nebude mít nepříznivý vliv na práva a povinnosti jiných podniků.
- (37) Mohou se vyskytnout okolnosti, za kterých by odstranění podmínek pro udělení oprávnění týkající se přístupu k sítím elektronických komunikací způsobilo vážnou újmu jednomu nebo více podnikům, kterým z této podmínky plynul užitek. V takových případech může Komise na žádost členského státu schválit další přechodná opatření.

(38) Protože cílů navrhovaných opatření, totiž harmonizace a zjednodušení pravidel a podmínek pro udělování oprávnění týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto z důvodů rozsahu a účinků opatření jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v daném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíl a oblast působnosti

1. Cílem této směrnice je prostřednictvím harmonizace a zjednodušení pravidel a podmínek pro udělování oprávnění zavést vnitřní trh v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací, aby se usnadnilo jejich zajišťování a poskytování v celém Společenství.
2. Tato směrnice se vztahuje na oprávnění pro zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).
2. Použijí se rovněž tyto definice:
 - a) „obecným oprávněním“ se rozumí právní rámec zřízený členským státem v souladu s touto směrnicí, který zaručuje práva na zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací a který stanoví povinnosti zvláštní pro tuto oblast, které se mohou vztahovat na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací;
 - b) „škodlivou interferenci“ se rozumí interference, která ohrožuje fungování radionavigační služby nebo jiných bezpečnostních služeb nebo která jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační službu provozovanou v souladu s použitelnými předpisy Společenství nebo vnitrostátními předpisy.

Článek 3

Obecné oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací

1. Členské státy zajistí volnost v zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací, které podléhají podmínkám stanoveným v této směrnici. Za tímto účelem nesmějí členské státy bránit podnikům v zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací s výjimkou případů, kdy je to nezbytné z důvodů stanovených v čl. 46 odst. 1 Smlouvy.

2. Zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací může podléhat pouze obecnému oprávnění, aniž jsou dotčeny zvláštní povinnosti uvedené v čl. 6 odst. 2 nebo práva na užívání uvedená v článku 5. Od dotyčného podniku může být požadováno předložení oznámení, ale nesmí být od něho požadováno získání výslovného rozhodnutí nebo jakéhokoli jiného správního aktu vydaného vnitrostátním regulačním orgánem před uplatněním práv vyplývajících z oprávnění. Po oznámení, je-li požadováno, může podnik zahájit činnost, v případě potřeby s výhradou ustanovení o právech na užívání podle článků 5, 6 a 7.

3. Oznámení uvedené v odstavci 2 znamená pouze prohlášení právnické nebo fyzické osoby o úmyslu zahájit zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací učiněné vůči vnitrostátnímu regulačnímu orgánu a předložení minimálních informací, které jsou nezbytné k tomu, aby umožnily vnitrostátnímu regulačnímu orgánu vést rejstřík nebo seznam podniků zajišťujících sítě nebo poskytujících služby elektronických komunikací. Tyto informace musí být omezeny na míru nezbytně nutnou pro identifikaci poskytovatele, jako je číslo v obchodním rejstříku, kontaktní osoby poskytovatele, adresa poskytovatele, stručný popis sítě nebo služby a předpokládaný termín zahájení činnosti.

Článek 4

Minimální seznam práv vyplývajících z obecného oprávnění

1. Podniky, jimž bylo uděleno oprávnění podle článku 3, mají právo:
 - a) zajišťovat sítě a poskytovat služby elektronických komunikací;
 - b) domáhat se toho, aby jejich žádost o udělení nezbytných práv na instalování zařízení byla posouzena podle článku 11 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).
2. Jestliže takové podniky zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací veřejnosti, dává jim obecné oprávnění také právo:
 - a) jednat o propojení s ostatními poskytovateli a popřípadě získat přístup k jiným poskytovatelům nebo propojení s jinými poskytovateli veřejně přístupných komunikačních sítí a služeb, které jsou předmětem obecného oprávnění, kdekoli

ve Společenství v souladu se směrnicí 2002/19/ES (přístupová směrnice) a za podmínek v ní stanovených;

- b) dostat příležitost být označeny za podniky poskytující různé prvky univerzální služby a/nebo pokrytí různých částí území státu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ⁽¹⁾.

Článek 5

Práva na užívání rádiových frekvencí a čísel

1. V případech, kdy je to možné, zejména pokud je riziko škodlivé interference zanedbatelné, členské státy nepodmiňují užívání rádiových frekvencí udělením individuálního práva na užívání, ale zahrnou podmínky pro užívání takových rádiových frekvencí do obecného oprávnění.

2. Pokud je nezbytné udělit individuální práva na užívání rádiových frekvencí a čísel, udělí členské státy na žádost taková práva kterémukoli podniku, který poskytuje nebo využívá sítě nebo služby podle obecného oprávnění, s výhradou článků 6, 7 a čl. 11 odst. 1 písm. c) této směrnice a jakýchkoli jiných pravidel, která zajišťují účinné využití těchto zdrojů v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Aniž jsou dotčena zvláštní kritéria a postupy přijaté členskými státy pro udělování práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání s ohledem na sledování cílů obecného zájmu v souladu s právem Společenství, udělují se taková práva na užívání prostřednictvím otevřených, průhledných a nediskriminačních postupů. Při udělování práv na užívání stanoví členské státy, zda lze taková práva převádět z podnětu držitele práva a, v případě rádiových frekvencí, též za jakých podmínek, v souladu s článkem 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Pokud členské státy udělí práva na užívání na omezenou dobu, musí jejich trvání být přiměřené dotyčné službě.

3. Rozhodnutí o právech na užívání se přijímají, sdělují a zveřejňují co nejdříve poté, co vnitrostátní regulační orgán obdrží úplnou žádost, a sice do tří týdnů u čísel, která byla přidělena pro zvláštní účely v rámci národního číslovacího plánu, a do šesti týdnů u rádiových frekvencí, které byly přiděleny pro

zvláštní účely v rámci národního plánu přidělení frekvenčních pásem. Touto druhou lhůtou nejsou dotčeny žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiových frekvencí nebo orbitálních poloh.

4. Pokud bylo po konzultaci se zainteresovanými stranami podle článku 6 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) rozhodnuto, že se mají práva na užívání čísel mimořádné ekonomické hodnoty udělovat cestou konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení, mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu tři týdny až o další tři týdny.

Na konkurenční nebo srovnávací výběrová řízení na rádiové frekvence se použije článek 7.

5. Členské státy neomezí počet práv na užívání, která mají být udělena, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro zajištění účinného využití rádiových frekvencí v souladu s článkem 7.

Článek 6

Podmínky, které mohou být spojeny s obecným oprávněním a s právy na užívání rádiových frekvencí a čísel, a zvláštní povinnosti

1. Obecné oprávnění pro zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací a práva na užívání rádiových frekvencí a práva na užívání čísel mohou podléhat pouze podmínkám uvedeným v částech A, B a C přílohy. Takové podmínky musí být objektivně odůvodněné ve vztahu k dotyčné síti nebo službě, nediskriminační, přiměřené a průhledné.

2. Zvláštní povinnosti, které lze uložit podnikům zajišťujícím sítě a poskytujícím služby elektronických komunikací podle čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 2, článku 6 a článku 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) a článků 16, 17, 18 a 19 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) nebo těm, které jsou určeny k poskytování univerzální služby podle uvedené směrnice, se právně oddělí od práv a povinností stanovených obecným oprávněním. V zájmu dosažení průhlednosti pro podniky se kritéria a postupy pro ukládání takových zvláštních povinností jednotlivým podnikům uvádějí v obecném oprávnění.

3. Obecné oprávnění obsahuje pouze podmínky, které jsou zvláštní pro dané odvětví a jsou stanoveny v části A přílohy, a neukládá opakovaně podmínky, které se vztahují na podniky na základě jiných vnitrostátních právních předpisů.

4. Členské státy neukládají opakovaně podmínky obecného oprávnění, pokud udělují právo na užívání rádiových frekvencí nebo čísel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s 51.

Článek 7

Postup pro omezení počtu práv na užívání, která mají být udělena pro užívání rádiových frekvencí

1. Pokud členský stát zvažuje omezení počtu práv na užívání, která mají být udělena pro rádiové frekvence, musí mimo jiné:

- a) brát náležitě v úvahu potřebu maximalizovat výhody pro uživatele a usnadnit rozvoj hospodářské soutěže;
- b) poskytnout všem zainteresovaným stranám, včetně uživatelů a spotřebitelů, příležitost vyjádřit své názory na jakékoli omezení v souladu s článkem 6 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);
- c) zveřejnit s uvedením důvodů každé rozhodnutí o omezení udělování práv na užívání;
- d) po stanovení postupu vyzvat k předkládání žádostí o udělení práv na užívání a
- e) přezkoumat omezení v přiměřených intervalech nebo na základě odůvodněné žádosti dotčených podniků.

2. Pokud členský stát dospěje k závěru, že lze udělit další práva na užívání rádiových frekvencí, zveřejní tento závěr a vyzve k předkládání žádostí o udělení takových práv.

3. Pokud je třeba omezit udělování práv na užívání rádiových frekvencí, udělují členské státy tato práva na základě výběrových kritérií, která musí být objektivní, průhledná, nediskriminační a přiměřená. Tato výběrová kritéria musí brát náležitě v úvahu dosažení cílů článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

4. Pokud mají být použita konkurenční nebo srovnávací výběrová řízení, mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu šesti týdnů uvedenou v čl. 5 odst. 3 o dobu, která bude nutná pro zajištění spravedlivých, přiměřených, otevřených a průhledných postupů pro všechny zainteresované strany, nejdéle však o osm měsíců.

Těmito lhůtami nejsou dotčeny žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiových frekvencí a koordinace družic.

5. Tímto článkem není dotčen převod práv na užívání rádiových frekvencí podle článku 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Článek 8

Harmonizovaný přiděl rádiových frekvencí

Pokud bylo užívání rádiových frekvencí harmonizováno, byly dohodnuty přístupové podmínky a postupy a v souladu

s mezinárodními dohodami a pravidly Společenství byly vybrány podniky, kterým mají být přiděleny rádiové frekvence, udělí členské státy právo na užívání pro takové rádiové frekvence v souladu s výše uvedenými dohodami a pravidly. Za předpokladu, že jsou dodrženy všechny vnitrostátní podmínky spojené s právem na užívání dotčených rádiových frekvencí v případě společného výběrového řízení, nestanoví členské státy žádné další podmínky, dodatečná kritéria nebo postupy, které by omezovaly, měnily nebo opožďovaly správné provedení společného přidělu těchto rádiových frekvencí.

Článek 9

Prohlášení pro usnadnění výkonu práv na instalování zařízení a práv na propojení

Na žádost podniku vydají vnitrostátní regulační orgány do jednoho týdne standardizované prohlášení, které v případě potřeby potvrdí, že podnik předložil oznámení podle čl. 3 odst. 2, a podrobně uvede, za jakých okolností má jakýkoli podnik, který zajišťuje síť nebo poskytuje služby elektronických komunikací podle obecného oprávnění, právo požádat o práva na instalování zařízení, sjednat propojení a/nebo získat přístup nebo propojení, aby byl usnadněn výkon těchto práv například na jiných úrovních státní správy nebo vůči jiným podnikům. Taková prohlášení lze popřípadě vydat i jako automatickou odpověď na předložené oznámení uvedené v čl. 3 odst. 2.

Článek 10

Plnění podmínek obecného oprávnění nebo podmínek práv na užívání jakož i zvláštních povinností

1. Vnitrostátní regulační orgány mohou požadovat od podniků, které zajišťují síť nebo poskytují služby elektronických komunikací v rámci obecného oprávnění nebo které mají práva na užívání rádiových frekvencí nebo čísel, aby v souladu s článkem 11 poskytly informace nutné pro ověření plnění podmínek obecného oprávnění nebo podmínek práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2.

2. Pokud vnitrostátní regulační orgán zjistí, že podnik neplní jednu nebo více podmínek obecného oprávnění, práv na užívání nebo zvláštní povinnosti uvedených v čl. 6 odst. 2, oznámí tato zjištění danému podniku a poskytne mu přiměřenou možnost, aby vyjádřil své názory nebo napravil případná porušení:

— do jednoho měsíce po oznámení, nebo

— v kratší lhůtě dohodnuté s podnikem nebo v případě opakovaného porušení ve lhůtě stanovené vnitrostátním regulačním orgánem, nebo

— v delší lhůtě, o které rozhodne vnitrostátní regulační orgán.

3. Jestliže dotyčný podnik nenapraví porušení ve lhůtě uvedené v odstavci 2, přijme příslušný orgán odpovídající a přiměřená opatření, aby zajistil plnění podmínek a povinností. V tomto ohledu mohou členské státy zmocnit příslušné orgány k ukládání finančních sankcí, pokud je to vhodné. Opatření a důvody, z nichž vycházejí, musí být dotyčným podnikům sděleny do jednoho týdne ode dne jejich přijetí a musí být stanovena přiměřená lhůta, v níž má podnik naplnit toto opatření.

4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 mohou členské státy zmocnit příslušný orgán k ukládání finančních sankcí podnikům, pokud je to vhodné, za neposkytnutí informací v souladu s povinnostmi uloženými podle čl. 11 odst. 1 písm. a) nebo čl. 11 odst. 1 písm. b) této směrnice nebo článku 9 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) v přiměřené lhůtě, kterou stanoví vnitrostátní regulační orgán.

5. V případech závažných a opakovaných porušení podmínek obecného oprávnění, práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2, ve kterých opatření přijatá za účelem dosažení jejich plnění, jak jsou uvedena v odstavci 3 tohoto článku, nejsou úspěšná, mohou vnitrostátní regulační orgány zabránit podniku v dalším zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací nebo pozastavit nebo odejmout práva na užívání.

6. Bez ohledu na odstavce 2, 3 a 5, pokud má příslušný orgán důkaz o porušení podmínek obecného oprávnění, podmínek práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2, které představuje bezprostřední a vážné ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví nebo způsobí vážné hospodářské nebo provozní problémy ostatním poskytovatelům nebo uživatelům sítí nebo služeb elektronických komunikací, může přijmout naléhavá předběžná opatření k nápravě situace do přijetí konečného rozhodnutí. Dotyčnému podniku musí být poté poskytnuta přiměřená možnost vyjádřit své názory a navrhnout řešení. Příslušný orgán může případně předběžná opatření potvrdit.

7. Podniky mají právo odvolat se proti opatřením přijatým podle tohoto článku v souladu s postupem uvedeným v článku 4 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Článek 11

Informace požadované podle obecného oprávnění, pro práva na užívání a pro zvláštní povinnosti

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti poskytovat informace a podávat zprávy podle vnitrostátních právních předpisů jiných než

těch, které se týkají obecného oprávnění, mohou vnitrostátní regulační orgány od podniků požadovat poskytování informací pouze podle obecného oprávnění, pro práva na užívání nebo zvláštní povinnosti uvedené v čl. 6 odst. 2, které jsou přiměřené a objektivně odůvodněné pro:

- a) systematicky nebo případ od případu prováděné ověřování plnění podmínek 1 a 2 části A, podmínky 6 části B a podmínky 7 části C přílohy a plnění povinností uvedených v čl. 6 odst. 2;
- b) případ od případu prováděné ověřování plnění podmínek uvedených v příloze při obdržení stížnosti nebo pokud má vnitrostátní regulační orgán jiné důvody domnívat se, že podmínka není splněna, nebo v případě šetření vnitrostátního regulačního orgánu z vlastního podnětu;
- c) postupy pro předkládání žádostí o udělení práv na užívání a posuzování těchto žádostí;
- d) zveřejňování srovnávacích přehledů kvality a ceny služeb ve prospěch spotřebitelů;
- e) přesně stanovené statistické účely;
- f) analýzu trhu pro účely směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) nebo směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).

Informace uvedené pod písmeny a), b), d), e) a f) prvního pododstavce nesmějí být požadovány před vstupem na trh ani nesmějí být požadovány jako podmínka pro vstup na trh.

2. Pokud vnitrostátní regulační orgány požadují od podniků poskytování informací uvedených v odstavci 1, musí je informovat o konkrétním účelu, ke kterému budou informace použity.

Článek 12

Správní poplatky

1. Jakékoli správní poplatky ukládané podnikům, které poskytují službu nebo zajišťují síť podle obecného oprávnění nebo kterým bylo uděleno právo na užívání:

- a) souhrnně pokrývají jen ty správní náklady, které vzniknou při řízení, kontrole a prosazování systému obecného oprávnění, práv na užívání a zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2, které mohou zahrnovat náklady na mezinárodní spolupráci, harmonizaci a normalizaci, analýzu trhu, sledování plnění a na další kontrolu trhu, jakož i na regulační činnost zahrnující přípravu a prosazování sekundárního práva a správních rozhodnutí, jako jsou rozhodnutí o přístupu a spojení, a

b) jsou ukládány jednotlivým podnikům objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, který minimalizuje dodatečné správní náklady a související poplatky.

2. Pokud vnitrostátní regulační orgány ukládají správní poplatky, zveřejní každoročně přehled svých správních nákladů a celkovou částku vybraných poplatků. Podle rozdílu mezi celkovou částkou poplatků a správními náklady budou provedeny odpovídající úpravy.

Článek 13

Poplatky za práva na užívání a za práva na instalování zařízení

Členské státy mohou povolit příslušnému orgánu ukládat poplatky za práva na užívání rádiových frekvencí nebo čísel nebo za práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, přes něj nebo pod ním tak, aby odrážely potřebu zajistit optimální využití těchto zdrojů. Členské státy zajistí, aby takové poplatky byly objektivně odůvodněné, průhledné, nediskriminační a přiměřené z hlediska jejich zamýšleného účelu, a vezmou v úvahu cíle uvedené v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Článek 14

Změna práv a povinností

1. Členské státy zajistí, aby se mohla práva, podmínky a postupy týkající se obecných oprávnění, práv na užívání nebo práv na instalování zařízení měnit pouze v objektivně odůvodněných případech a přiměřeným způsobem. Odpovídajícím způsobem se podává oznámení o záměru učinit takové změny a zainteresovaným stranám, včetně uživatelů a spotřebitelů, musí být poskytnuta dostatečná lhůta k vyjádření názorů na navrhované změny, a to nejméně čtyři týdny, s výjimkou mimořádných okolností.

2. Členské státy nesmějí omezovat ani odnímat práva na instalování zařízení před uplynutím doby, na kterou byla udělena, s výjimkou odůvodněných případů a popřípadě v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy týkajícími se náhrady za odejmutí práv.

Článek 15

Zveřejňování informací

1. Členské státy zajistí, aby byly veškeré příslušné informace o právech, podmínkách, postupech, poplatcích a rozhodnutích týkajících se obecných oprávnění a práv na užívání zveřejňovány

a aktualizovány vhodným způsobem tak, aby všem zainteresovaným stranám byl poskytnut snadný přístup k takovým informacím.

2. Pokud jsou informace uvedené v odstavci 1, zejména informace týkající se postupů a podmínek spojených s právy na instalování zařízení, spravovány na různých úrovních státní správy, vynaloží vnitrostátní regulační orgán veškeré přiměřené úsilí, při zohlednění nákladů s tím spojených, směřující k vytvoření uživatelsky vstřícného přehledu veškerých takových informací, včetně informací o příslušných úrovních státní správy a příslušných orgánech, s cílem usnadnit předkládání žádostí o udělení práva na instalování zařízení.

Článek 16

Postupy pro přezkum

Komise pravidelně přezkoumává fungování vnitrostátních systémů pro udělování oprávnění a vývoj v přeshraničním poskytování služeb v rámci Společenství a podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě, a to poprvé nejpozději do tří let ode dne uplatňování této směrnice uvedeného v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci. Za tímto účelem může Komise požadovat od členských států informace, které musí být poskytnuty bez zbytečného odkladu.

Článek 17

Stávající oprávnění

1. Členské státy uvedou oprávnění, která již existují ke dni vstupu této směrnice v platnost, do souladu s ustanoveními této směrnice nejpozději ke dni používání směrnice uvedeném v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci.

2. V případě, že uplatňování odstavce 1 povede k omezení práv nebo rozšíření povinností podle stávajících oprávnění, mohou členské státy prodloužit platnost takových práv a povinností nejdéle o devět měsíců ode dne uplatňování uvedeného v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci za předpokladu, že to neovlivní práva ostatních podniků podle práva Společenství. Členské státy oznámí taková prodloužení platnosti Komisi s uvedením důvodů.

3. Pokud mohou dotyčné členské státy prokázat, že zrušení podmínky oprávnění týkající se přístupu k sítím elektronických komunikací, která platila před vstupem této směrnice v platnost, způsobuje nepřiměřeně velké těžkosti podnikům, které využívaly nařízený přístup k jiné síti, a pokud není pro tyto podniky možné sjednat nové dohody za přiměřených obchodních podmínek přede dnem uplatňování uvedeným v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci, mohou členské státy požadovat dočasné prodloužení platnosti příslušné podmínky (příslušných podmínek). Takové žádosti se předkládají nejpozději ke dni uplatňování uvedenému

v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci a upřesňují podmínku (podmínky) a lhůtu, pro něž se dočasné prodloužení požaduje.

Členské státy informují Komisi o důvodech pro požadované prodloužení. Komise posoudí žádost s přihlédnutím ke zvláštní situaci v daném členském státě a k situaci dotyčného podniku (podniků) a potřebě zajistit souvislé právní prostředí na úrovni Společenství. Rozhodne o vyhovění nebo zamítnutí této žádosti, a pokud se rozhodne žádosti vyhovět, stanoví rozsah a trvání povolovaného prodloužení. Komise sdělí své rozhodnutí dotyčnému členskému státu do šesti měsíců po obdržení žádosti o prodloužení. Taková rozhodnutí se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 18

Transpozice

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 24. července 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 25. července 2003.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a všechny jejich pozdější změny.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 7. března 2002.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Za Radu

předseda

J. C. APARICIO

PŘÍLOHA

Maximální seznam podmínek, které mohou být spojeny s obecným oprávněním (Část A), s právy na užívání rádiových frekvencí (Část B) a s právy na užívání čísel (Část C), jak jsou uvedeny v čl. 6 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 písm. a).

A. Podmínky, které mohou být spojeny s obecným oprávněním

1. Finanční příspěvky na financování univerzální služby v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
2. Správní poplatky v souladu s článkem 12 této směrnice.
3. Interoperabilita služeb a propojení sítí v souladu se směrnicí 2002/19/ES (přístupová směrnice).
4. Přístupnost čísel z národního číslovacího plánu pro koncové uživatele včetně podmínek v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
5. Požadavky týkající se životního prostředí a městského a územního plánování, jakož i požadavky a podmínky spojené s poskytováním přístupu k veřejným nebo soukromým pozemkům nebo s jejich užíváním a podmínky spojené se společným umístěním a sdílením zařízení v souladu se směrnicí 2002/22/ES (rámcová směrnice), a popřípadě včetně veškerých finančních nebo technických záruk nezbytných pro zajištění řádného provedení prací na infrastruktuře.
6. Povinnosti ve veřejném zájmu („must carry“) v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
7. Ochrana osobních údajů a soukromí specifická pro odvětví elektronických komunikací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací ⁽¹⁾.
8. Pravidla ochrany spotřebitelů specifická pro odvětví elektronických komunikací včetně podmínek v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
9. Omezení týkající se vysílání nedovoleného obsahu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu ⁽²⁾ a omezení týkající se vysílání škodlivého obsahu v souladu s čl. 2a odst. 2 směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ⁽³⁾.
10. Informace poskytované v rámci oznamovacího postupu podle čl. 3 odst. 3 této směrnice a pro jiné účely uvedené v článku 11 této směrnice.
11. Umožnění zákonného odposlechu příslušnými vnitrostátními orgány v souladu se směrnicí 97/66/ES a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁴⁾.
12. Podmínky používání v případě velkých pohrom pro zajištění komunikace mezi tísňovými službami a orgány a vysíláním pro obyvatelstvo.
13. Opatření v souladu s právem Společenství týkající se omezení vystavování obyvatelstva působení elektromagnetických polí způsobených sítěmi elektronických komunikací.
14. Povinnosti poskytnout přístup v souladu se směrnicí 2002/19/ES (přístupová směrnice), jiné než uvedené v čl. 6 odst. 2 této směrnice, vztahující se na podniky, které zajišťují síť nebo poskytují služby elektronických komunikací.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

15. Zachování integrity veřejných komunikačních sítí v souladu se směrnicí 2002/19/ES (přístupová směrnice) a směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) včetně podmínek pro zabránění elektromagnetickému rušení mezi sítěmi a/nebo službami elektronických komunikací v souladu se směrnicí Rady 89/336/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility ⁽¹⁾.
16. Zabezpečení veřejných sítí proti neoprávněnému přístupu podle směrnice 97/66/ES.
17. Podmínky pro užívání rádiových frekvencí v souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice 1999/5/ES, pokud takové užívání nepodléhá udělování individuálních práv na užívání v souladu s čl. 5 odst. 1 této směrnice.
18. Opatření pro zajištění souladu s normami a/nebo specifikacemi uvedenými v článku 17 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

B. Podmínky, které mohou být spojeny s právy na užívání rádiových frekvencí

1. Označení služby nebo druhu sítě nebo technologie, pro které byla práva na užívání frekvence udělena, případně včetně výhradního užívání frekvence pro přenos určitého obsahu nebo určitých audiovizuálních služeb.
2. Efektivní a účinné užívání frekvencí v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice), případně včetně požadavků na pokrytí.
3. Technické a provozní podmínky nutné proto, aby bylo zabráněno škodlivé interferenci a omezeno vystavení obyvatelstva působení elektromagnetických polí, pokud se takové podmínky liší od podmínek uvedených v obecném oprávnění.
4. Maximální trvání v souladu s článkem 5 této směrnice, s výhradou veškerých změn v národním plánu frekvencí.
5. Převod práv z podnětu držitele práv a podmínky pro takový převod v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice).
6. Poplatky za použití v souladu s článkem 13 této směrnice.
7. Jakékoli závazky, které podniky nabývající právo na užívání převzaly v průběhu konkurenčního nebo srovnávacího výběrového řízení.
8. Povinnosti v rámci příslušných mezinárodních dohod týkajících se užívání frekvencí.

C. Podmínky, které mohou být spojeny s právy na užívání čísel

1. Označení služby, pro kterou bude číslo užíváno, včetně všech požadavků spojených s poskytováním dané služby.
2. Efektivní a účinné užívání čísel v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice).
3. Požadavky na přenositelnost čísel v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
4. Povinnost poskytovat informace o veřejných účastnických seznamech ve smyslu článku 5 a 25 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
5. Maximální trvání v souladu s článkem 5 této směrnice, s výhradou veškerých změn v národním číslovacím plánu.
6. Převod práv z podnětu držitele práv a podmínky pro takový převod v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice).
7. Poplatky za použití v souladu s článkem 13 této směrnice.
8. Jakékoli závazky, které podniky nabývající právo na užívání převzaly v průběhu konkurenčního nebo srovnávacího výběrového řízení.
9. Povinnosti v rámci příslušných mezinárodních dohod týkajících se užívání čísel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 23.5.1989, s. 19. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 93/68/EHS (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1).